

Je tomu již 23 let, kdy na EUROPA CANTAT v Autunu (Francie) vznikla myšlenka vytvořit v tehdejších Československu nesoutěžní pěvecký víkendový festival, který nebude určený pro celé sbory, ale pro všechny lidi, kteří si rádi sborově zapívají pod vedením profesionálních sbormistrů. Rodiče tohoto „dítka“ se stali Jan Novotný a Alena Veselá, kteří si pro konání festivalu vybrali Havlíčkův Brod. Hlavním tahounem 1. ročníku, který se konal 22. - 24. 9. 1989, se stal Helmut Steger (SRN). Svou spontánností nakazil všech 600 účastníků a dokázal, že mezi zpěváky neexistuje jazyková bariéra.

Úspěch 1. ročníku byl obrovský. Festival BOHEMIA CANTAT začal psát kapitoly své historie.

Deset ročníků se uskutečnilo v Havlíčkově Brodě. V roce 2003 převzal festival Jan Staněk, přenesl ho do Liberce a z malého „dítka“ se stal devatenáctiletý teenager.

Za doby své existence se měnil a vyvíjel. Zatímco v počátečních ročnících zněla více čeština a česká hudba, v současnosti převažuje mezinárodní repertoár. Rovněž osazenstvo festivalu se měnilo. V počátcích se hlásilo velké množství těch „dříve“ narozených, dnes převládají mladší generace.

Dvě věci však zůstávají stále stejné. Tou první je nadšení, elán, chuť ke zpěvu všech účastníků. Druhou je navenek neviditelná práce všech organizátorů. Zabezpečit plynulý chod našeho „teenagera“ vyžaduje mnoho úsilí dávno před zahájením festivalu. Jen namátkou - schánění finančních prostředků, zajištění zajímavých dirigentů, zmluvení zkušebních a koncertních sálů, ubytování, zkoordinování zkoušek, koncertů...nemluvě o notovém materiálu.

A proto: Milí organizátoři, přijměte poděkování za precizní přípravu festivalu, za veškerý váš čas, který nám v průběhu festivalu věnujete.

Poděkování patří i vašim rodinným příslušníkům, za jejich velkou dávku tolerance a pochopení.

Velký dík patří samozřejmě všem sponzorům, bez jejichž finanční pomoci by BOHEMIA CANTAT nemohla existovat.

A co říci závěrem? Ať žije dvacátá BC 2012! držím vám palce.

Alena Konrádová

Zaznamenáno v ateliérech

pokud není uvedeno jinak, jde o výroky sbormistrů

at2 - Jan Staněk

v taktu 91 bude pauza - jinak střílím!

Sanktus, závěrečná část Hosana:

při zpěvu obětujte 1) slova

2) melodií

Honza: a dál co ještě?

sbor: 3) sbormistra

H: a co dál? 4) klavíristu

H: ale nikdy?

všichni 5) RYTMUS!

soprán, tenor, bas zpívají dava dava - rychlou melodií

at1 - Marek Štryncl

lepší, lepší... no zatím vám pomáhám

Paráda, paráda! tak ještě jednou a celý!

basy, bylo to o dost lepší... jen bless this byl rozmazaněj

tenoři, vyšlete signál až to bude!

přidáváme, přidáváme... jen ještě nevím co

at3 - Kamila Zenklová

nebudeme se hejbat furt, ale skoro furt pohybuje se, jako by vás někdo píchal

at5 - Lukáš Prchal

L. P. u těžkého místa: vy si zatím analyzujte, kde je pultón a kde je celý tón.

Soprán: jasně, píšeme si „výš než jsme si myslely“ nebo „níž než jsme si myslely“

Tady je chyba v textu: „kluk kuk picili“ - to nedává žádnéj smysl, správně má být „kluk puk picili“.

at4 - Jiří Kratochvíl

vy máte hlavu v notách místo noty v hlavě

jedni z vás už ten rytmus pochopili, no a pár z vás jde jinak, je to malá skupinka, ale de facto zpíváme dvě skladby současně, vzniká nám polyrytmie, kterou autor ve skladbě sice má, ale na jiném místě

bas měl nastoupit unisono, je tam příliš mnoho variací na ten tón

už to začíná mít povahu neboli ksicht

Ze společenského večera

pro ty, kteří neměli to štěstí si vyzkoušet novou převratnou pomůcku pro nácvik správného otevírání úst při zpěvu - „**dentální vokalizátor**“ - aspoň malá ukázka na šťastlivcích šestého a třetího ateliéru.

